

אור זורח

והוא קובץ חידושים ובאורים, שיחות וסיפורים, מאמרים מלאים מוסר השכל, ועצות נפלאות ונוראות, והתחזקות עצים ונשגב, עד אין סוף ואין תכלית, שיתחזק כל אדם להתקרב להשי"ת מכל מקום שהוא, שנתחדשו ונאמרו על ידי חסידי ברסלב הנקראים ע"ש אדמו"ר האור הגנוז והצפון נחל נבע מקור חכמה מוה"ר רבי נחמן זצוק"ל מברסלב זי"ע בעהמ"ס לקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות וספר המדות ושאר ספרים, וכולם בנויים ומיוסדים על אדנינו, ע"פ ההקדמות שגילה רבינו הק' ז"ל ותלמידו מורנו רבי נתן זצ"ל, בספריהם הקדושים, ואשר קבלנו איש מפי איש, מפי תלמידיו הקדושים, ומפי תלמידי תלמידיו עד הנה.

לגודל הנחיצות הוספנו מחלקה מיוחדת בשפה תושארגונית

קובץ חדשי

יוצא לאור על ידי חסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

העורך והמרי"ל:

שמחה ברא"ח הלוי בארנשטיין, לאדו זאודזקא 26

ל א ד ז

שנת אורו יאיר לעולם ועד לפ"ק

נסדר: מ. ליבעסקינד, לאדו, פולנאצנא 23

OR ZOREACH

Redaktor odpowiedzialny i wydawca:

SYMCHO BORNSZTAJN, Łódź Zawadzka 26.

Druk. J. Djałment Łódź, Kilińskiego 50.

לחשומת לב אנ"ש ומוקירי ירחוננו התאבים לדבר ה' הי"ו ! !
 כבר ידוע לאנ"ש, גורל נחיצות ותועלת הופעת הירחון „אור זורח“
 מוקדש להתגלות דעת רבינו ז"ל בעולם, זה כמה חדשים, ולדברי מזה הוא
 אך למותר, וגם כי תקצר היריעה, ואשר באנו בזה הוא לעורר את לב
 אנ"ש, ומוקירי ירחוננו, ולהידיעם: שכל קיומו של הופעת הירחון תלוי
 בקנייתו ובהצאתו תיכף בצאתו לאור עולם, ובאשר שאנ"ש מתרשלים
 בקנייתו כאשר הגיעה לאזנינו השמועה שיש גם מקומית אשר אחד קונוהו
 ימוציא בו את הרבים, וגם הקינים אותו מתעצלים בחש'ומין, (מלאן תשובה
 על התאחרות הופעת ה„אור זורח“) אשר משום זה סכנה גדולה צומ'י
 להופעת ה„אור זורח“ משגי ההוצאה המרובה, וההכנסה המעטה שלא תספיק
 אף על חצי ההוצאה:

ע"כ כל מי שהופעת ה„אור זורח“ יקר בעיניו, יראה לקנותו תיכף
 בהופעתו, ולשלם תיכף את מחירו, וישתדל גם להפיצו בין יודעיו ומכיריו,
 ואל ישכן באהלו עולה לעכב משלוח המעות להמערכת והיה אם חלבר הזה
 תעשון, לקבל עליכם ואנ' לחוב קדוש, שכל אחר ואחד יקנה הקובץ תיכף
 בצאתו לאור עולם, אד' נוכח בס"ד לעסוק בעבודה פורי' לאסף ולקבץ כל
 החידושים והכתבי יד המפורים ועיר שם וועיר שם, להעתיקם, ולהדפיסם
 מדי חודש בחודשו תמידין כסדרן, לזכות בהם את הרבים לנצח, לדורות
 ולדורי דורות, עד כי יבא שילה ולו יקות עמים (בראשית מ"ט) ויקוים;
 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זר חך (ישעי' ס'):

בשם המערכת

העורך והמו"ל שמחה בארנשטיין

הערות: אלה שלא ישלמו החובות לא יקבלו החוברות הבאות בס"ד בלי
 מעות קדימה.

בשורה טובה

ב"ה יצא לאור זה עכשיו הספר הקדוש לקוטי הלכות אורח גמר חלק
 שני ממורינו הרב רבי נתן וצוק"ל תלמידו המובהק של רבינו הר"ג וצוק"ל
 מברסלב, הספר הקדוש הנ"ל לא היה אפשר להשיגו אף בכסף מרובה, כי
 נלפס רק פעם אחת, ועתה נרפס מחדש בהוצאת „ברסלב“ בווארשא על ידי
 העוסק באמונה בהדפסת ספרי רבינו ז"ל ידידינו הנכבד ר' אהרן ליב
 ציגעלמאן נ"י:

הספר מחזיק 230 עמודים מחירו 350

להשיגו אצל המ"ל, וגם בהמערכת אור זורח.

ויחד עם תודה על העבר, אביע ברכתי ברכת אדון כל הנביאים ברוך
 ד' חילו ופעל ידיו תרצה (דברים ל"ג) כן יזכה להוציא לאור שאר הספרים
 לשמחת לב האנשים המשתוקקים בכלות הנפש לקראתם:

כעתירת אוהבו

העורך והמו"ל

אור זורח

זוהו קובץ חידושים ובאורים, שיחות וסיפורים, מאמרים מלאים מוסר השכל, ועצות נפלאות וגוראות, והתחזקות עצום ונשגב, עד אין סוף ואין תכלית, שיתחזק כל אדם להתקרב להשיית מכל מקום שהוא, שנתחדשו ונאמרו על ידי חסידי ברסלב הנקראים ע"ש אדמו"ר האור תגונו והצפון נחל נבע מקור חכמה מוה"ר רבי נחמן זצוק"ל מברסלב זי"ע בעהמ"ס לקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות וספר המדות ושאר ספרים, וכולם בנויים ומיוסדים על אדני פנ, ע"ס ההקדמות שגילה רבינו הק' ז"ל ותלמידו מורנו רבי נתן זצ"ל, בספריהם הקדושים, ואשר קבלנו איש מפי איש, מפי תלמידיו הקדושים, ומפי תלמידי תלמידיו עד הנה.

לגודל הנחיצות הוספנו מחלקה מיוחדת בשפה תושארנונית

קובץ חדשי

יוצא לאור על ידי חסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

העורך והמו"ל:

שמחה ברא"ח הלוי בארנשטיין, לאדו זאוואדזקא 26

ל א ד ז

שנת אורו יאיר לעולם ועד ל"מ"ק

נסדרי: מ. ליבעסקינד, לאדו, פולנאצנא 23

OR ZOREACH

Redaktor odpowiedzialny i wydawca:

SYMCHO BORNSTAJN, Łódź Zawadzka 26.

Druk. i Sterotypja J. Djament Łódź, Kilińskiego 50.

תבוא הענינים

- (א) ע"ד קיום הופעת ה"אור זורח" מהמערכת
 (ב) מכתב התעוררות לתמוך ולסייע להופעת האור זורח מר' יצחק ברייטער מורשת
 (ג) מכתב ששלחו אנשי מברסלב לעיר שטעהרין מהסתלקות מורנו הצדיק יסוד עולם מוה"ר רבי נתן זצ"ל מברסלב שנכתב ביום ו' עש"ק ט' ויגש עשרה בטבת שנת תר"ה לפ"ק בעיר ברסלב.
 (ד) המשך מהמאמר הנדפס "באור זורח" ח"ג עמוד 51 — 60 מר' יצחק קראקאווסקי מאטוואצק.
 (ה) חדית ע"פ התירה אשרי תמימי דרך לקר"מ סי' א', מר' עמנואל גרשון סטאשעווסקי מווארשא. ומר' יצחק ברייטער מווארשא.
 (ו) ספר חכמה ובינה מסי' ל"ד עד גמירא, מר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל מטולטשין
 (ז) מכתב התעוררות ע"ד החזקת הישיבה "תורת אמת ואמונה" שבווארשא; מהרב ר' מרדכי שליט"א האלבערשטאט דומ"ץ בק"ק סוקולוב.

יודישע אפטיירונג

- (ח) "התעוררות להתבודדות" מר' יצחק ברייטער, ווארשא
 (ט) "די התנוצצות המשיח" מר' יצחק יעקב קאנטאר, קראקא
 (י) "שיחות הר"ן איבערגעזעצט דורך " " " "

בעזהשיית ווארשא

בהופעת "אור זורח" זה ארבעתים, מצאתי חוב קדוש להודיע בשער בת רבים, ולקרוא לכל אנשי שלומינו ולכל אשר כבוד רבינו ז"ל יקר וקדוש בעיניו, לתמוך ולעזור את תפוצת ה"אור זורח" הזה בעולם, כל אחד כפי כוחו, הן בנדבת כסף, הן בקנין הספר הקדוש הזה בצאתו לאור עולם כי הלא נצטוינו מפי רבינו ז"ל ותלמידו הק' מורנ"ת ז"ל שכל ענין שלנו יהיה "יפוצו מעינותיך חוצה", ולקיים זאת צריכין הן להדפיס ספריו הקדושים אשר נתחברו מכבר, והן להדפיס את כל מה שיחדש המעין הנובע הזה בכל דור ודור, כפי הצורך להחיות ולהשקות את גפוש נענה בכל דור, על פי ההקדמות והדרכים אשר הורנו רבינו ז"ל ותלמידו הק', לכן כאשר עורנו השיית ושלח לנו איש מוסמך ומוכשר לזה היה כבוד ר' שמחה בארנשטיין גיי אשר בכל כוחו עובד לפרסם שם וכבוד רבינו ז"ל, ולהודיע טבעו בעולם בהוצאת "האור זורח" מדי חודש בחדשו, ובו כלולים כל מיני חדושים ותעוררות, להאיר לארץ ולדלים עליה, להודיעם אור ודעת רבינו ז"ל, אשר גאולת עולם תלוי בזה.

לכן מצוה עלינו לעזור בכל יכולתנו, ואשרי האיש שיתיה לו חלק בבנין בית-דעת הזה, ונכון לבו בטוח בד' כי עשה חיל בישראל, ועליו הכתוב אומר וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך אמן.
 דברי המצפה ומבקש לפרסם ולהודיע שם רבינו ז"ל ודעתו הק' בעולם.

יצחק ברייטער

מכתב

מח שכתבו אנ"ש מברסלב לעיר טשערין, מהסתלקותו מאור
עינינו הצדיק יטור עולם מורנו ר' נתן זצ"ל מברסלב, בעל
המחבר ספרי לקוטי הלכות על כל ד' חלקי ש"ע, וספר לקוטי
תפלות ועוד שארי חיבורים, שנסתלק בשנת תר"ה יום ו' עש"ק
עשרה בשבת.

ב"ה שנת תר"ה לפ"ק

מי שאמר לעולמו די יאמר די לצרותיגו, המקום ינחמינו וכו' הוי על
שברינו כי נשארנו כחורן בראש ההר וכנס על הגבעה. כי ניטל
מאתנו בחטאינו הדר עוזנו עטרת ראשנו מחמד נפשנו אדמו"ר ר' נתן
זצ"ל הכי"מ. ביום ו' עש"ק עשרה בטבת פ' ויגש שעה קודם כניסת שבת
קודש. והתחלת חלישותו הי' במוצ"ש פ' מקץ, ובשבת הקודם הוא פ' מקץ
כשנכנס לשלש סעודות לומר תורה. אלו הדיבורים היו התחלת התורה.
אע"פ שזה חרפה לומר כי כל בעל דרשן אומר זה אעפ"כ צריך לומר
ואמר בזה"ל. איהר זאָלט וויסען אז מע וועט זיין אה מת אין אה גוסס
אין מע וועט מווען ליגען מיט די פיס צום טיהר. ואמר זה במורא גדול,
ואח"כ אמר התורה של חדי ר"ש מענין עצות ואמונת חכמים, ומענין לרפוס
ספרים, ומענין כשהנשמה עולה למעל עיקר שלימותה שתי' למטה ג"כ,
ואח"כ הי' בשמחה עד למאד, ובכלל שבת הנ"ל אמר תורה על המנורה
ורקד בעצמו, ואחר שהלך מהשולחן דיבר מענין העבודה של יוה"כ, והוציא
מפיו חק' אש שלהבת ואמר העבודה וכו' הכה"ג שנכנס לפני ולפנים עמד
במקום שעמד, ונכנס במקום שנכנס ראה לפני מי אתה נכנס אחת ואחת
וכו' והתי' גדול מכה"ג, כמ"ש יקרה היא מפנינים, וקודם לזה סיפר חלום
שהחלום הזה מרמו על הסתלקותו, ובמוצ"ש פ' מקץ נכנס לשלש סעודות
ואמר תורה על פ' מקץ, ובסוף התורה אמר פירוש על משנה עשה לך רב
וקנה לך חבר, ואמר כך עשה לך רב, ואם אין אתה יודע מי הרב, וקנה
לך חבר פ' תתחבר א"ע להקולמוס, ואמר בזה"ל מען דארף זיך מקרב זיין
צו איין רבי און אז סע ניט דאָ קיין רבי, איז מען זיך מחבר צו דער
פען, ואח"כ אמר הבדלה בבכ"י גדולה, ובאמצע הלילה נחלש עד למאד
ובכל יום גברה חולשתו, וביום ב' בא אליו ר' זאב לויבארסקע ודיבר עמו
מענין ר"ה של רבינו ז"ל והזהיר מאד ליטע לאומאן על ר"ה, ובלילה אור
ליום הי' אחר תפלת ערבית עמדנו לפניו וגם ר' זאב הג"ל בא ג"כ ועמד
מן הצד, ור' דוד מטולטשין עמד לפני ר' זאב ואמר אדמו"ר לר' דוד ניט
פאר שטעל וועלולין, לאז ער מיך האַטשי אָן קוקען, דער רבי האָט אַמאָל
אויך געזאָגט צו איינעם קוק מיך אָן ספ וועט זיין פאר דיר אַ טובה גדולה
וכך אמר מע וועט זיך מווען צו אויף קימען. האט אים ר' זאב געפרעגט
חיי. האָט אים אדמו"ר נעענסערט אויף יענער וועלט, ואח"כ סיפר מעשה
נורא מהספר שנשרף בעת שהי' רבינו ז"ל בלעמברג ושכתב זה הספר בג'
שעות ומחצה ואח"כ יצאתי כמו מהאידרא, ואמר שזה סייעתא דשמיא

אור זורח

שספרתי לכם מעשה זאת, ובלילה אמר חצות ואחר חצות בערך ג' שעות קודם אור היום תפס קולמוס וכתב תורה על משנת משקין בית השלחין במועד, ואח"כ בא אליו ר' מאיר יהודה ואמר לו בזה"ל אפילו מען זאל זיין דער ערגסטער בעל עבירה אבי מען האלט זיך אן רבין וועט מען בורדאי תשובה טאן אין מי וועט האבען א תיקון וביום ד' עמדו לפניו כמה אנשי, ואמר שהעיקר עסק שלכם יהי' להדפיס ספרים יפוצו מעיינותך חוצה, ודיבר מענין ע"ב נימין, ואור ליום ח' ב' שעות קודם אור היום בא אליו ר' מאיר יהודה ור' ליבצי ואמר המלאך דומה בא אצל האדם ומבקע כריסו ומפיל על פניו, ואמר אוי ובשרט כשיש רפיאית בבטן זה אש להבה, אך רבינו ז"ל בוראי יתקן הכל מעל פניו, ובבוקר נחלש מאד בשעת התפלה, ובא' אליו הצדיקת מ' אדיל בת רבינו ז"ל ואמרה למה תחרישו הלא צריכין להרבות בבכ"י והוא ז"ל לא הסכים על זה ואמר שיש לו שונאים גדולים רק למד אותנו איך להתפלל עבורו שנאמרו בהתבודדו' שימצא לו זכות שכתב דברי רבינו ז"ל וסידר אותם והידר אותם, גם עתה רוצה להדפיס וכל חייכם תלוי בו, וגם ר' צבי מטעפליק בא אליו ושאל אותו אם כבר קיבל מצות מאדון, ואמר לו תן לי המעות שלך ואני אשמור לך המעות עד לעולם הבא, ואמר אבותי גנזו למטה ואני גנזתי למעלה וצוה לו להרבות תהלים יאמרם כמו שיאמרם, ואור ליום ו' עשיק קרינו לפניו ב' מעשיו מרכינו מעשה א' וב', וקודם אור היום ציוה להביא לו מים חמין לעשו' לו אמבטי וקודם שהביאו לו האמבטי דיבר הרבה כמעט כצוואה, וכך אמר צריכים אתם להחזיק אתכם ביחד באהבה גדולה, ואתם אנשים כשרים, אלא שאתם שלימיזלניקים ואח"כ אמר שתאום להעולם שלשה צרות הי' בטבת מהו הצרות ולא זכרו, ואמר הוא בעצמו בו מת עזרא הסופר, ונכתבה תורה יוגית ונבקעה העיר, ואמר בזה"ל נו אז עזרא הסופר גייט אוועק, און טרייף פסול איז זיך מתגבר אזוי פיל ווי סע היינט דא אלפים ורבבות טרייף פסול, נאך איך חאף אז איין בלעשיל פון ספרי רבינו וועט זיין א תיקון אויף אלדינג, נו זאג איך איך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקין די ספרים, סע זאל זיין יפוצו מעיינותיך חוצה, איהר זאלט זיין שטארק מיט געלד און מיט רצון און מיט טרחא, ואמר לבנו ר' יצחק אתה ג"כ צריך ליתן ת"ק רויכ על זה ואם לאו תן ששים רויכ, וגם אמר שיש עונשים קשים ימרים כמו שיש און צום סוף גליסט זיך קריגען אויף אזוי איין רבי איי. ובבקר התלבש בציצית ותפילין והתפלל בכל הכחות ואמר סליחות ובשעת קריאת התורה בכה ואח"כ למד וסיים הש"ך גדול, ואמרו לו שילמוד בש"ע קטן ווארום סע פאר איין איין כח האט ער זאל געזאגט זייט איהר מיר ניט אזוי געטריי, ואמר תהלים ואח"כ אמר לנתחן בן עוזר שיתן לו כל טוב ולא ידע מה הוא רוצה ופירש לו תן לי התנ"ך זהו כל טוב, ואח"כ אמר שאם יבאו שני אנשים לפניו עם כינור וירקדו לפניו בוראי יחיו אותו, ואמר שלא ישתה עוד אפי' שיי ואחר ב' זעית אמר לבנו ר' יצחק לך לבית וטול לי הקוחין של שבת רק שיהי' של שבת דייקא, וצוה לחציע שולחן על הכסא

אור זורח

אורי חכמים

ליקא, והוא בעצמו ז"ל ישב על התיבה של גדות. ואכל כוית ברוח גדול ומעט רוטב ומעט ציממס, ואח"כ אמר שבהמ"ז מותר לברך על המטה הסמוכה, ובתוך בהמ"ז אמר תרחמן הוא ימשיך לנו קדושת א"י, און האט געזאגט איך האב נישט אין זין געהאט צו עסען נאך סע האט זיך ביי מיר איבער געדרייט אין דער מחשבה, ואח"כ שלח אחר גרות ואמר בזה"ל נר שבת ונר יו"ט ונר חנוכה הוא ענין אחד, ואמר שיש לו על ענין זה תילי תילין של הלכות פלאי פלאות רק אין לי כח, ואח"כ אמר לר' נחמן מטולטשין מסוק זה לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו תעיקר הוא התקשרות לצדיקים, ואח"כ צוה לכל אנ"ש לילך למקוה והלכנו למקוה, וכשבאנו ממקוה התגברה החילאת עד למאור, ובאתה אליו הצדיקת מ' אדיל ושאלה אותו וואס איז אייך עפ"י ערגער געווארען האט ער געענטפערט סע מיט גרויס חסד, ואח"כ לא דיבר עמנו יותר רק שמענו שאמר יברכך וברכת המפיל וחנן חמרה לסלוח ומקדש השבת וברוך אתה בקידוש אחד והענין הנ"ל הי' ערך א' שעה וחצי והסתלקותו חי ממש בנשיקה, חתוף אחר הדלקת נר של שבת קודש, ובא לקבורה במוצש"ק בכבוד גדול עד למאור אפי' מהכת המתנגדים ותו אין להאריך בכתב, כי הרבה דברים בוח אשר לא יספיקו כל אילי נביות, נא ונא ידידינו אחינו חזקו ואמצו להחזיק בית אדמו"ר וגם להזיל זהב מכיסכם להדפיס ספריו הקדושים, כי ע"ז חזיר ביותר, השי"ת יגחם אותנו וישמח את לבבינו הנשברה, כאשר אתם ידעתם שכל רצונו וכוספו רק לשמח בה' ובתורתו הק', כת דברי כל אנ"ש מברסלב תר"ת לט"ק.

(ו.משך מהמאמר הנדפס „באור זורח“ קונטרס ג' עמוד 51-60)

וע"כ עשה המן עץ גבוה חמשים אמה כי הוא ינק ממי שהוא חלל הפנוי בחי' איה מקום כבודו, בחי' מי הוא זה מלך הכבוד המבואר לעיל, בחי' מי הוא זה ואיזהו הנאמר אצל המן, וע"כ גון אמה במספר מ"י, אבל מרדכי שהיה כלול מבחי' בן ותלמיד, היה יכול לכווס לתוך החלל הפנוי, בחי' לחצר בית חנשים, בחי' נשני אלקים מכל עמלי המובא לעיל, לדעת את שלום אסתר, לגלות גם שם ההסתרה, שגם ההסתרה והחלל הפנוי מלא מאלקותו ית', אעפ"כ שהוא חלל (כמובא מזה בלקוטי מוהר"ן ת"א סי' ג'ו בתורה וביום הבכורים) כי על ידי השתיקה של אסתר בטלין כל הקשיות של חלל הפנוי כנ"ל.

וע"כ מ'ד'ד'כ"י היא אותיות „ים דרך“ שהוא בחי' הנותן בים דרך המובא לעיל שהוא סוד חלל הפנוי ומילוי וכנ"ל, ובכותו תגורא והנפלא היה יכול להתגבר נגד קליפת המן שחי רוצה להפיל את ישראל ליאוש ח"ו, ולהחליש דעתם, כאלו אפס תקוה ח"ו בחי' ישנו עם אחד אליהם של אלו ישן כשדחז"ל ולהודיע כי אין שום יאוש בעולם כלל, ובכל הירידות וההסתרות והתגברות הדינים ח"ו, עדיין ה' אתנו ועמנו ואצלנו, וכמובא מזה הרבה בדברי רבינו ז"ל.

וע"כ „אסתר בגימ' תיקון הכללי, כי עיקר תיקון הכללי נעשה על ידי נותן בים דרך וכנ"ל.

ומרדכי ואסתר הם נגד ב' שמות אל אלקים, אסתר אמרה אלי אלי למה עזבתני כשנלקחה לבית אחשורש, אל במלואו כזה אלף, למד, בגימ' הקף, שהוא מקיפין הסתרה ל' אסתר, ומרדכי עסק בשין הלכות שהוא במספר אלקים במלואו כזה אלף, למד, הי, יוד, ממ, וביחד קפה, ושין במספר תפ"ה כמספר תהלים להכניע הקליפה הידועה שהיא ג"כ בגימ' תפ"ה עם האותיות עיין בהקדמת תיקון הכללי כל הענין הג"ל.

וע"כ מגילת יוד. קפיטל ו' קפיטל הראשונים הם גבורות, וה' האחרונים מהחילין מן בלילה ההוא נדדה שנת המלך התעוררות החסדים כשדחו"ל, נגד עשרה קפיטל תהלים שהם ה' גבורות וה' חסדים וכנ"ל, ומרדכי ואסתר נגד ב' שמות, אל, אלקים, חסד, וגבורה, כנ"ל וע"כ אסתר גימ' תקון הכללי טובלת ויושבת, כי טבילת מקוה הוא קודם הכל, כאשר הזהיר רבינו ז"ל בטבילת מקוה תיכף קודם שמתחיל להיעשות מזה איזה דבר ח"ו, עיין בהקדמת תיקון הכללי, וע"כ, טובלת ויושבת בחיקו של אחשורש, וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי, והכל בכוחו של מרדכי שהוא אותיות ים דרך, שמאיר בחי' "דרך" בבחי' "ים" וכנ"ל, ד"ר' בגימ' שני פעמים בקי להיות בקי ברצוא, בקי בשוב, בקי בעליה, בקי בירידה, שלא ליפול משום דבר שבעולם, ואפילו אם געשה עם האדם מה שנעשה ח"ו, יחזור וירוך אל התורה ואל העבודה, שזהו בחי' והסר שטן מלפנינו (קודם העבירה) ומאחרינו (הוא אחר העבירה שהבע"ד רוצה להפילו ולהחליש דעתו ולרחקו מן התשובה) ובכח הצדיק בחי' מרדכי, שמאיר בלב כל ישראל, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, זוכה האדם לשני הבקאות הנ"ל להיות בקי ברצוא, בקי בשוב, ולכלול איה ומלא, בן ותלמיד, אלה ומי. וכנ"ל שעיין עיקר תיקון הברית. **וע"כ** אסתר סוף כל הנסים, כי ברית, סיומא דגופא, ומסיים ודובר שלום לכל זרעו, כי ברית הוא בחי' שלום בחי' הנני נותן לו את בריתי שלום (במדבר כ"ה) וזהו לכל זרעו, כי עיין מוציאין כל הטפות מהקליפה שבלעם ח"ו, להחזירם אל הקדושה.

וע"כ מתחילין החסדים מן בלילה ההוא נדדה שנת המלך עיין בהתורה כי מרחמם ילהגם לקוטי תנינא סי' זין אות י"ג ענין ר' יהושע גיעור, כי יהושע הוא בחי' תלמיד, בחי' השגת מלא כל הארץ כבודו, שזו בחי' ההשגה של דרי מטה, שצריך לעוררם ולהקיצם שלא יתיאשו עצמן, ולהראות להם כי מלא כל הארץ כבודו, שזה בחי' ר' יהושע, כי י"הו"ש"ע ר"ת יקומן הקיצו וירננו שוכני ע"פ עיי"ש כל הענין נמצא שהשגת בחי' דרי מטה להודיע להם חסדי ה' כי לא תמנו, וגם להם יש תקוה כי מכה"כ הוא בחי' ר' יהושע גיעור, בחי' הקיצו, וע"כ מתחילין החסדים מנדדה שנת המלך, שהוא בחי' התעוררות השינה, היפך קליפת המן עמלק, אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים, כי הי' רודף אחר החלושי כח שבישראל להפילם ליאוש ח"ו בחי' ישנו אלהיהם של אלו ישן וכנ"ל, וע"כ עיקר מלחמת עמלק היה על ידי יהושע כמו"ש ויאמר משת אל יהושע וכו' צא

והלחם בעמלק (שמות י"ז) כי משה רבינו טאיר בבן ותלמיד, וע"כ היה לו בן ששמו אליעזר, ותלמיד יחושוע עיי"ש בהתורה הנ"ל כל הענין, ומלחמת עמלק שלוחם עם החלושי כח שבישראל בחי' דרי משה, ע"כ אמר ליהושוע צא בחי' ונסיק בחי' ושוב והלהם בעמלק, לחזק ולעורר גם המונחים בשאול תחתית ומתחתיו, ולהודיעם כי ה' אתם וכו' ומקבל תשובתם שזהו בחי' הקיצו וכו' שוכני עפר אפילו המונחים בעפר ממש ע"י עונותיהם בחי' ואציעה שאול הנך וכנ"ל.

וזהו השמחה של פורים, כל הפושט יד נותנין לו כי אז נתגלה הלאמוד הנ"ל, שאף השפלים קרובים אליו ית', ועיקר שמירת הברית הוא ע"י שמחה (לקו"מ סי' קס"ט) שלא יפול לעצבות וליאוש ח"ו, שע"י העצבות הוא עיקר פגם הברית, רק ידע שאין שום יאוש בעולם כלל, שהוא הפקאות של הדרי משה, בחי' תלמיד, בחי' בקי בשוב, מכה"כ, התחזקות ושמחה, שע"י עיקר שמירת הברית.

וע"כ מפור נעשה פרה (לקוטי תנינא סי' ע"ד), כי פרה מטהרת טמאים ומטמאה טהורים, שהוא השני בקיאות הנ"ל שהטהור בחי' דרי מעלה, צריך לידע שהוא רחוק מהשיית בחי' השגת של איה מקום כבודו, בחי' מה חמית שזהו בחי' מטמאה טהירים, ולהיפך הטמא, הרחוק מן הקדושה, בחי' דרי משה, צריך לילך בהלאמוד של התחזקות, שמלא כל הארץ כבודו, שלא יפול לעצבות וליאוש ח"ו, שזהו בחי' מטהר טמאים, שהטמא צריך לידע שהוא טהור, בחי' כי הפרני וכו' כדי שלא יפול לעצבות כנ"ל, והטהור צריך לידע שהוא טמא, ורחוק עדיין בחי' מנשה כי נשני וכו' וכנ"ל כדי שלא יפול לגדלות ח"ו כי עיקר פגם הברית הוא ע"י עצבות וכנ"ל או על ידי גאות בחי' ואשת איש נפש יקרה תצוד, שפגם הברית הוא ע"י גיאות, **וע"כ** ע"י השני בקיאות הנ"ל שהגדול בחי' דרי מעלה ידע שהוא רחוק, וע"י לא יפול לגאות, ולהיפך הקטן בחי' דרי משה ידע שעדיין ה' אתו. וחושב מחשבות לבד ידח ממנו נדח, וע"י לא יפול לעצבות ח"ו, שזהו בחי' פרה שנעשה מפור מטהר טמאים, ומטמא טהורים וכנ"ל, ע"י עיקר תקון הברית, וע"כ פרה מטהר מטימאת מת, אבי אבות הטומאה שהוא פגם הברית כידוע.

(ועפ"י) י"ל מת שאמרו חז"ל הפיל פור הוא הגורל חודש שמת בו משה, כי מבואר בהתורה כי מרחמם ינהגם הנ"ל לית סי' ו' אמר הצדיק צריך שיהי' לו בחי' כנ"ל בחי' כי כל בשמים וארץ ותרגומו דאחיד בשמיא וארעא (זהר בראשית ל"א ובתיקון כ"ב) היינו שיהי' אוחד ומקיים שני העולמות, עולם העליון ועולם התחתון, בחי' דרי מעלה ודרי מטה, להראות לדרי מעלה שאין יודעין כלל בידיעתו ית' בחי' מה חמית, ולהיפך צריך להראות להדרי מטה, שאדרבא מלא כל הארץ כבודו, כי יש בני אדם שמונחום במדרגה תחתונה מאד, עד שהיו מייאשין עצמם לגמרי ח"ו, כי נדמה להם שהם רחוקים מאד מהשיית ואבד נצחם ותוחלתם מה, וצריך הצדיק שיהי' לו כח לעוררם ולהקיצם, שלא יהי' מייאשין עצמן בשום אופן בעולם יהי' איך שיהי', ולהראות להם ולהאיר בהם, כי עדיין

ח' עמם ואצלם וקרוב להם, ואס' בתוך הארץ ממש, אס' אם נסל לשאול תחתית ממש ח'ו, אעפ"כ, שם דייקא נמצא כבודו ית' כי מלא כל הארץ כבודו, וזה בחי' כל שיש להצדיק וכו' וכנ"ל עיי"ש באות ז' ומבואר שם באית י"ג אשר זהו בחי' אליעזר בן משה, ויהושע תלמידו, כי משה רבינו הי' יכול להאיר בדרי מעלה ובדרי מטה, בחי' בן ותלמיד, וע"כ א"ל ע"ז בחי' בן ר"ת ע"ן ל"א ר"א ר"א ר"א א"ל קים זולתך יעשה וכו' בחי' מה חמית וכו', וי"הו"ש' ע ר"ת י'קומין ה'קיצו ו'רננו ש'וכני ע'פר, בחי' מכח"כ, עיי"ש וע"כ המן שרצה לקרר את ישראל ולהפילם ליאוש ח'ו כאלו תוחלתם נכזבה סה' ח'ו, בחי' ישנו עם וכו', אלהיהם של אלו ישן וכו' הפיל פור הוא הגורל בחודש שמת בו משה, בחשבו שבמיתתו נפסק הארתו, ועי"ז יוכל להתגבר על ישראל ח'ו, אבל לא ידע שביום שמת בו ביום נולד והקשו המפרשים מה בכך שנולד בו ביום, הלא אח"כ מת, אך ע"ס המובא שם באות י"ג בסופו שענין הנאמר בקבורת משה עליונים נדמה להם למטה, תחתונים נדמה להם למעלה, שזהו בחי' "כל" הנ"ל, שהצדיק מראה להעליונים שהם למטה, ולהיפך להתחתונים מראה להם שהם למעלה, נמצא שגם אחר הסתלקותו של משה, הוא מאיר הב' למודים הנ"ל בבחי' בן ותלמיד ואת זה לא ידע המן, שהצדיק בחי' משה גם אחר הסתלקותו הוא מאיר דעתו הק' בבני עולם הזה השפל בבנים ותלמידים ועיין בספר פרפראות לחכמה מהרב ר"נ מטשעהרין ז"ל שבזה המאמר רימז רבינו שממש כמו בחיים חיותו היה מאיר דעתו הקדוש לכל אחד ממקורביו, כפי בחינתו, למי שהוא בחי' דרי מעלה, היה מאיר לו ההשגה של בחי' מת, איה מקום כבודו, ולמי שהוא מבחי' דרי מטה היה מאיר לו ההשגה של בחי' מלא כל הארץ כבודו, כמו כן ממש גם עכשיו יש כח זה בבחי' קבורתו של משה, שמקבל משם כל אחד תועלת לנפשו, כפי בחינתו, בחי' עליונים נדמה להם למטה, ותחתונים נדמה להם למעלה עיי"ש, ואכמ"ל, וזהו ענין הנ"ל שביום שמת בו ביום נולד, היינו שהצדק הגדול במעלה בחי' משה, בעת שנסתלק למעלה למעלה או דייקא הוא עולה בעליות גדולות, למקום שעולה מקום עליון ונורא מאד, מה שא"א לעלות לשם כשהוא מלוכש בגוף עדיין בזה העולם, ומשם מאיר לתלמידיו ביותר הדעת האמת של מלא כל הארץ כבודו, (לקוטי עצות החדש אות צדיק סעיף לד) המו"ל).

וע"כ קודם פ' פרה קורין פ' זכור מחיית עמלק, כי עמלק הוא פגם הברית אשר קרח ל' קרי וטומאה עיי' בסרשיי ההיפך מהב' בקיאות הנ"ל, וזהו זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים, כי מצרים הוא מצר, ימ' כנ"ל ורק הצדיק הוא מאיר, דרך' בגימ' שני פעמים, בקי' בים להיות בקי ברצוא בקי בשוב, בחי' "בים" דרכך, אבל עמלק קלקל זה הדרך, בחי' אשר קרן בדרך ויזנב בך חתך מלות (פגם הברית) וזרקן כלמי מעלה הוא בחי' גיאות, וכל הנחשלים אחריו הם החלושי כח שבישראל שהענין מולטן הסילם לעצבות ויאוש לאמר להם חזור לאחורייך, כי בין כך ובין כך אתה חלש חזור לאחורייך, והוא ההיפך מחשני בקיאות הנ"ל הנמשכין מהלמוד של איה, ומלא להודיע לתדרי מעלה שאין יודעין

כלום שלא יפלו לגאות, ולהאיר להדרי משה שה' אחם ואין שום יאוש בעולם כלל, וע"כ עמלק בגימ' נפיק, כי ע"כ שליטתו הוא בנפיק, היינו בהדרי משה בעת שהאדם הוא בשפלות בחי' ונפיק, אזי היא מתגבר חיו, לקלקל הדרך הנ"ל, הבקאות של ואציעה שאול הנך, ולהפיל את האדם ליאוש ולעצבות חיו, ועל ידי עצבות בא לפגם הברית חיו.

ועל כן עיקר מלחמת עמלק היה על ידי יהושע, שהוא תלמיד הלמוד התחזקות של הדרי משה, בחי' יקומון הקיצו ורננו שוכני ע"פר, וזהו ויאמר משה אל יהושע צא והלחם בעמלק, צא דייקא, בנפיק, במחנה דן, הנשמות החלושות שהענן פולטן, שהם בחי' ונפיק שבהם עיקר התגרות עמלק להפילם ליאוש ולדחותם לגמרי מן הקדושה חיו, ושם צריך יהושע להאיר הלמוד של בקי בנפיק, אשר מלא כל הארץ כבודו וכנ"ל ואין שום יאוש בעולם כלל, כי יד על כ"ס, ר"ת פולו ט"ג שעל האדם הנסוג אחור מן הקדושה מתגבר עמלק להפילו ליאוש, וע"כ כס חסר האלף בחי' אין שמו שלם וכסאו שלם עיין בהתורה קרא את יהושע בלקו"מ ח"א סי' וא"י אשר כל הענין הנ"ל כלול בתמונת "א"י שהנקודה העליונה שעל האלף ירמו על הדרי מעלה, והנקודה התחתונה שתחת האלף ירמו על הדרי מטה עיי"ש כל הענין.

מלחמה לה' בעמלק מדור דר, היינו מדור לדור בחי' חליפות חמוכא בהתורה כי מרחמם ינהגם ל"ת סי' ד' הנ"ל, על מה שדחול עה"פ אשר אין חליפות למו ח"א בן וח"א תלמיד, כי ע"י בן או תלמיד יש לו חליפין, כי כשהוא נסתלק למעלה נשאר דעתו אחריו ע"י בן או תלמיד, עיי"ש, נמצא כי בן ותלמיד הוא בחי' חליפין השארת דעתו של האדם מדור לדור, וזהו מלחמה לה' בעמלק, הוא ע"י מ"ד ד"ר שומא כלליות בן ותלמיד, שהוא כלליות דרי מעלה ודרי מטה.

וזהו ג"כ ענין שקלים, כי בשקלים נאמר העשיר לא ירבה העשיר היינו הגדולים הדרי מעלה, לא ירבה לא יפול לגאות חיו, והדל הדרי מטה הקטנים לא ימציט לא יפלו ליאוש, או בפרטיות כשהאדם נוא במדרגה עליונה אל יפול לגאות חיו, רק ידע כי הכל בכח ה' המרתג עליו, בחי' מי הקדימני ואשלם, ולהיפך כשהאדם, הוא בקטנות ובשפלות חיו לא יפול לידי יאוש ועצבית חיו רק יבטח בחסדי ה', וזהו שקלים ל' משקל חסיד אם יתגבר עליו היאוש והעצבות מרוע מעשיו ושפלות מדריגתו צריך חבקיאות של אציעה שאול הנך, ואם יפול עליו גיאות, צריך לבקיאות של איה מקום כבודו וכנ"ל.

וע"כ שקלים גימ' תס"ה עם האותיות כמספר השני שמות אל אלקים, חסד וגבורה, להכניע הקליפה שעיקר כחה ע"י עצבת או ע"י גיאות וכנ"ל.

וע"כ אדר הוא לפעמים שני חדשים, כי י"ב חדשים הם כנגד י"ב שבטי י"ה ואדר הוא נגד יוסף, ושני חדשים הם נגד אפרים ומנשה, שהם חשני בקיאות חנ"ל הדרי מעלה בחי' מנשה הבכור צריכין להלמוד כי גשני (ל' שבת) אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי, תיינו שצריך לשבת את

אור זורח

כל עמלו בעבודת ה' וכל יחוסו, ולידע שהוא רחוק וכו' כדי שלא יפול לגאות, ולהיפך אפרים הדרי מטה, צריכים להלמוד כי הפרני אלהים בארץ עניי וכנ"ל.

ועיכ, באחד באדר משמיעין על השקלים כי גם השקלים מרמזים על השני בקיאות הנ"ל בחי' העשיר לא ירבה והדל לא ימעט וכנ"ל, ועיכ עיקר הפרשיות והמגלה הוא בחודש השני נגד אפרים ששיכל את ידיו ליחן לו משפט הבכורח וכמבואר כל זה לעיל.

(המשך יבא)

יצחק בן בינה קראקאווסקי

ביה וארשא

(א) (תהלים יח) נמל אשת בל חזו שמש נ"ל לפרש המסוק בעזהשיית על פי המבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א' בזה"ל: כי איש הישראלי צריך תמיד שיסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר, להתקרב להשיית על ידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ח') חכמת אדם תאיר פניו וכו'. ומבואר שם שזהו בחי' יעקב שזכה לבכורה בחי' ראשית בחי' ראשית חכמה, בחי' ויעקבני ות"א וחכמני וזה בחי' שמש כי השכל מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש וכו' אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות שיש בכל דבר זה בחי' עשו, שביזה את הבכורה, דהיינו השכל, בחי' (משלי י"ג) לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות, לבו עייש כל הענין.

ואיתא גם בשם הבעש"ט ז"ל שלהנצל מהבל יופי הנשים, יחשוב האדם בדעתו הלא כל היופי, הוא מחמת שהשיית נתן לה החיות והנשמה, ולאחר מיתה שלוקח השיית חלקו היא מתנוולת, ממילא כל היופי נמשך מהשיית, אם כן למה לך להתדבק בחיצוניות שהוא פרט וחלק נפרד, יותר טוב לך להתדבק בזה אל השיית שוא הכלל, וכן בכל ענין צריך האדם להתבונן בשורש הדבר, ולדבק עצמו בשורש, שהוא השיית המחיה את הכל בחי' ואתה מחיה את כולם, ובוזה נראה לפרש הגמ' בריש ברכות נצחו מוטב ואם לאו יזכיר לו יום המיתה, היינו שאם רואה האדם שמתגברין עליו אהבות הנפולין, יזכור עצמו הלא כל החן והיופי נמשך רק מחמת חיות השיית והראיה שלאחר מיתה כשנסתלק חיות השיית, נסתלק גם כל החן והיופי, ובוזה ינצח את יצרו הרוצה לפתותו להסתכל ולהתאוות רק אל חיצוניות הדבר, בחי' עשו שאמר הלעיטני נא מן האסום וכו' וביזה את הבכורה שהוא השכל, החכמה והחיות שיש בכל דבר וכנ"ל.

ועיפ ההקדמות הנ"ל נ"ל לפרש הפ' הנ"ל כי אישית רית איכילה ש'תיה, או (שינה), ת'שמיש, וגם כי עיקר הנסיון, הצירוף של האדם בזה העולם הוא במאות משגל כמבואר בלקו"מ ח"א א' סי' ל"ו, י"ט, ומובא גם בזה"ק אשר עיקר יצרא בישא לגללאה עריין, וזהו סידש המסוק, (נמל אשת), היינו מה שהאדם נוסף לתאוות הבחמיות, אהבות הנפולין, הוא מחמת

(בל חזו שמש) שאין האדם מסתכל על השכל והחכמה והחיות שבכל דבר שהוא בחי' שמש וכנ"ל (כמו"ש לעיל כי השכל מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש).

גם יש לפרש הפסוק הנ"ל ע"פ המבואר בלקו"מ ח"א סימן קל"ג על הפסוק (משלי ד) ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום והיוצא משם לענינינו הוא, אשר מחמת שבני אדם משוקעים בהבלי עולם הזה השפל, ע"כ אינם יכולים לראות את אור התורה, ואור הצדיקים, והמניעה הוא רק מצד המקבל, כי הצדיקים מאירים תמיד, באור גדול מאד, אך מחמת שהאדם משוקע בהבלי עוה"ז, ונדמה לו שאין טוב מזה, והוא מונע אותו מלראות אור התורה ואור הצדיקים האמתיים, כמו השמש, אשר קומה מאירה היא תמיד בשוק, ומה שאנו רואים שבתחלת היום אין אור השמש גדול כ"כ, כמו באמצע היום, והוא מחמת שהארץ מפסיק בין השמש ובין בני אדם כידוע, כ"כ גשמיות הארץ עומד בפני עיני בני אדם, וחוצץ ומפסיק בפניהם, שלא יוכלו לראות אור התורה וכנ"ל, עיי"ש כל המוסר הנפלא והנורא, וגם מה שמביא בסופו בשם הבעש"ט ז"ל, שאמר אוי, ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים, והיד הקטנה עומדת בפני העינים, ומעכב מלראות אורות גדולים.

ובזה י"ל הפסוק הנ"ל (נפלא אשת) היינו ע"י שהאדם נופל לחאות עוה"ז, עיי"ז (בל חזו שמש) אינו זוכה לראות אור התורה ואור הצדיקים האמתיים.

גרשון עמנואל בן הרהגה"ח מוהרמ"י זצ"ל
האבד"ק זאלישיטץ יע"א

ב"ה ווארשא

מה שאמר יוסף לאחיו מרגלים אתם, י"ל ע"פ המבואר בלקו"מ סי' א' ונ"ד שהאדם צריך להסתכל בהשכל שיש בכל דבר שהוא בחי' ראשית, בחי' ראשית חכמה, והוא שאמר להם אם כדבריכם שבאתם לקנות שבר במשיטות, ואין אתם משימים לב להרמזים והשכל שיש בכל דבר, ממילא מרגלים אתם, היינו אתם מסתכלים רק על הרגלין, על הטבע, על הרגלין של כל דבר, אבל צריכין להסתכל על החכמה והשכל שבכל דבר שהוא בחי' ראש בחי' ראשית חכמה.

ועפ"ז א"ל גם מאמר חז"ל מצות נר חנוכה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק, היינו גם בצאת האדם לשוק לעסוק במשא ומתן, אל יפול לבחי' רגלין, בחי' מרגלים אחם כנ"ל, לחשוב רק בגשמיות ובחיצוניות, רק יסתכל בהחכמה והשכל שבכל דבר, שהוא הרמזים שמרמז לו השיית לקרבו לעבודתו ית' כנ"ל, וצריך נר חנוכה להאיר כ"כ עד שתכלה ויתבטל רגל בחי' דרך הטבע מן השוק.

יצחק ברייטער

וזה אשר גם—טובי במלואו כזה: טית, ואו, בי"ת עם חג' תיבות במספר
נחמן בן שמחה—נחמן בן פיגא.

וזה אשר גם—עדן—נחד—גן (לה) עם האותיות והתיבות
במספר שמו בב' סנים

נחמן עם הכולל—נחמן בן פיגא

וזה אשר גם—עלם הבא (לו) במספר נחמן

וזה אשר גם—עלם החקון (לו) במספר שמו במלואו נון, חית, מס, נון
עם הכולל

וזה אשר גם—אחלק לו ברבים (לח) עם האותיות והתיבות במספר שמו
בשני סנים:

נחמן עם הכולל—נחמן בן פיגא

וזה אשר גם—מה רב טובך (לט) עם האותיות והתיבות במספר נחמן
בן פיגא עם הכולל

וזה אשר גם—יין המשומר בענביו (מ) במספר שמו בשני סנים:
נחמן עם האותיות והכולל—נחל נבע מיקור חכמה עם האותיות
והתיבות והכולל

וזה אשר גם—נעמות בימין עם האותיות והתיבות במספר שמו
במלואו נון, חית, מס, נון עם הכולל

וזה אשר גם—נעמות במספר נחמן בן שמחה עם האותיות והתיבות
וזה אשר גם—אור זרע לצדיק עם התיבות במספר

נון, חית, מס, נון עם אותיות המילוי

וזה אשר גם—מי מנוחות (מא) במספר נחמן בן שמחה עם הכולל

מהדורא

בתרא

(יח) **שםמנ** ע"ג כמוצא בזה"ק, וכל עיטוגס יהי מעונג השגת
אלקות (במובן בספרי אמת) ששיגו על ידו, ושי' בלק"ת
בסימן ק"ל, שמונן שם שגס נחלת הש"י עולמות מרמזין על השגות אלקות
כאלה (לו) עלס' חסר יש לרמו על העלמת שמו הקדוש למיבא בחי
מוהר"ן בספור נסיעתו לאומן באות כ"ו שהעלמת שם הלדיקים הוא
בחי זה שמי לעלס:

(יז) **וגם** כאן חסר לרמו כנ"ל:

(יח) **עריץ** לעיל באות ל"ב בפנים מה שפנאחי שם נסס מהר"ז
ע"פ לכן אהלך לו וכו':

(יט) **עריץ** בלקוטי מוהר"ן חנינא בסי' ז' חית ו' (מ) שזה סוד העוה"ב
כידוע וכפי המובן בספרי אמת נלפע"ד לרמו נענין השיר
הנ"ל שזהו בחי אין אומרים שיר אלא על היין

(מא) **שטרירה** ביקש דוד המלך ע"ה על מי מנחות ינהלני ואיחא
בוסר הקדוש פ' תרומה דף קע"א ע"א, באילין

וזה אשר גם — מחיה מתים במספר, נחמן בן שמחה.
וזה אשר גם — צרור החיים (מב) במספר, נחמן בן שמחה עם האותיות והכולל.

(לה) וזה אשר גם כל שנותיו היו בערך ארבעים שנה כי בן ארבעים לבינה עיין ברשי ס' כי תשא ששנות האנשים מכוון למנין שנות עולם המתחילין מתשרי ונמצא לפי' כשנולד לבניסן בשנת תקל"ב (שע"ז הגי'סא כתב מוהרנ"ת ז"ל שכפי הנראה שכך הוא האמת) והסתלקותו היה בחיי ימים בתשרי בשנת תקע"א מכוון ממש ארבעים שנה).

וזה אשר גם — יום הסתלקותו ועלייתו לגבהי מרומים הוא מכוון ממש ביום הארת משה רבינו (מג) ובפרשת השבוע של הסתלקות משה רבינו ע"ה (לד) ודנה בכל המבואר עד הנה גלע"ד לרמז במאמרו הק' שלאחר התורה — אחוי לן מנא בלקוטי מוהר"ן סי' כ"ה שצריכין לכנות להיצה"ר שם אחר, שלא לקרותו עוד בשם יצה"ר רק בשם כח המדמה עיי"ש ע"פ מה שאחז"ל ו' שמות יש לו ליצר הרע וכו' וידוע ליורעי חן שהם כנגד הו' מדות דס"א כי זה לעומת זה עשה אלקים כנגד ו' מדות הנמצאים בהקדושה כמובן כ"ן בספרי אמת. והנה עד הנה לא היה בעולם כי אם הארת הו' מדות האלה שהשיגו אותם השבעה רועים להמשיכם ולהאירם עלינו. ע"כ לא היה כנגד זה כי אם ו' כחות היצה"ר שהם בחי' ו' שמות שיש לו — אבל משבא אדמו"ר ז"ל לעולם, והתחיל להאיר ולהופיע עלינו המדה השמינית שהיא בינה עילאה, שהשיגה בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו וכו', ע"כ זה לעומת זה גברה ועצמה עד מאד גם חמדה השמינית של הס"א שהיא בחי' מדמה, כי בינה דקדושה הוא בחי' מבין דבר מתוך דבר, וזה לעומת זה בינה דס"א הוא בחי' מדמה דבר לדבר בשוא' והבל.

(זו) אבר על כל זאת מדה טובה מרובה, ולעולם ידו על העליונה, כי אע"פ שמרוב כיבוד המלחמה (מד) הוכרח לתכסות ולהסתלק

בתרא

מהדורא

מי. מנחות ומינין לדיקייא לנייחא לעלמא דאחי:

(מב) שער זה אנו מבקשים שיהיו נפשותינו לרורות בלרור החיים לנלח, שעל ידו בלרור ונתקשר בו יתברך:

(מג) ע"פ סדר האושפיון של האר"י ז"ל מכוון היום הרביעי של תג הסיכות לאושפיון משה רבינו ע"ה, שמדתו נלח שהיא הספירה הרביעית. וע"כ גם עלייתו לתורה הי' תמיד בפרשת רביעי שהוא כנגד נלח. וע"כ גם — "נלח" במספר "נחמן" — יכל האות הזה שמעתי מאבי הכ"מ, ומסתמא שמע זאת מפי מוהר"ת ז"ל בעלמנו, ועיין היטב לעיל בלוח א' שבמהדורא על הפתיחה של החלק הזה עיי"ש וחזין קלח: (מד) אם תעיין במסכת סנהדרין דף קי"א מה שאמרו מו"ל ע"פ

מאתנו, וגם ארכו ימי הסתלקותו ובערך כשלים מהמספר מ"ה שנים שאמרו הצופים על ההתכסות הזאת, (מה) אבל לא לעולם יזנח ה' ולא לנצח יקצוף וגם אמנם בכחו כי עז וגבורתו (משורש הגבורות שבבינה) כי קשתה, לא נתעלם מאתנו במכל וכל כמאז ומקדם, לבד ידע איש את קבורתו אשר גאולתינו תלויה בו (מו) ולכן גם יעלה לשמים שיאת מלך הזקן וכסיל, משם יורידו ויפילו, כי לא ישקוט האיש עד אם כלת הדבר אשר דיבר, לגאדינו ולרפאינו מתחלואינו העצומים [את כל האות הזה הוצאתי מדברי טורנית ויל ששמעתי מאבי הכי"מ ועתה נשיב לדברינו הראשונים כי עוד לא מלין:]

(לח) **כפי** המבואר בבעל הטורים על הפסוק נביא מקרבך וכו' (שהבאתי לעיל עיי"ש) שמה שחפסוק מתחיל בנון, ומסיים בנון, מרמז

מהודרא

בתרא

ולקחתי אחס אחד מעיר וכו', וע"ס וענתה שמה וכו' לא. תתפלא עוד ומורא לא יעלה עוד על ראשך זרחותך שגם היום יאמרו כל העדה לרגוס באזנים את השנים מששים רבוא אשר בגדולתו יאמינו, ובדבריו הנוראים יתדבקו — ואת קולם יתנו לבלתי שמוע אל זקני העדה גם אם נשלחו על פי ה' (מרוממות דעתו הנעלמה גם היום ליתן מקום לטעות), ונזכור נא ימות עולם נבין שנות דור ודור — נביט נא ונראה בשבטי יה אשר בזכותם אנו חיים, וגם הם שנאו בכל מיני שנאה את יוסף אחיהם שהיה גדול ונעלה על כולם [כי רק הוא נחשב בין השבעה רועים, וגם קריעת ים סוף היה בזכותו כמו שאמרו חז"ל ע"פ הים ראה וינס], נשקיפה נא ונראה בדורו של משה רבינו בעלמו שאנו מדברים בו, מביאר בחורה שכתב וכתורה שבע"פ, כי מאתים וחמשים ראשי סנהדרות נשיאי העדה — אנשי השם — וגם כל עדת בני ישראל (עיין היטב בפ' קרח מראה עד סופה) כולם כאחד רצו וילוו על משה רבינו רבן של כל הגזירים, אשר פה אל פה ידבר זה, ותמונת ה' יביט, ואחר כל האותות והמופתים והיד החזקה והמורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל לעיניהם הגופניים והגשמיים, — איכבה, איכבה, גברה עליהם הסתה והעלמה כזאת עד שאמרו עליו מה שאמרו וחשדו אותו באשת איש כשחז"ל:

(מה) **נציר ציט ר'** אליעזר הקליר בפרשת המנוח, וברש"י בספר גיאל ע"פ אשרי המחמה וכו':

(מו) **עיון במס'** סופה בדף י"ד בהגהות הב"ח ומובא זאת גם בהקדמה חיקון הכללי עיי"ש (ובאשר צריכת דף כ"ו ע"כ פירש י"ב, ובדף כ"ו ע"כ פירש):

שישיג „גון שערי בינה“ וכפי המובא בספרי אמת שהשמות שייכים להפסוקים שחתחלתם וסיומם כמותם, נראה מבואר שעל כן גם שמו הקדוש מתחיל בגון ומסיים ב:ון:

(לט) ומחמת שגם עיקר שלימות כל התקנים של הרב הוא עיי התלמיד כמובן בהתורה קרא את יהושע בסימן ו' לקוטי מוהר"ן ח"א, בענין הסוד של תמונת אלף, והאדם היושב על הכסא, ועיי"ש היטב מה שמובא שם בענין מלחמת עמלק, שאף על פי שגם היא עיקרה נעשית על ידי משה בעצמו, אבל באתגליא תלויה המלחמה רק בהתלמיד שהוא בחי יהושע עיי"ש. וידוע שהעיקר של כל תלמידיו הקדושים היה מונח וי"ל, ולכן נראה בחוש כי באתגליא היתה עליו המלחמה פנים ואחור יותר מעל רבינו ז"ל, כי בכל מיני מסירות מסרוהו ובכל מיני חירופים מקילות וקללות בפניו ובפני עיניו חרפוהו וקללוהו—בתפיסת תפסוהו—ומביתו גרשוהו וגם רצו והשתדלו להרגו ולהמיתו, אותו ואת כל אשר הכיר אמתו, כנודע ומפירסם מהאגרות שנשלחו מהצורר להשמידם ולהרגם ולאבדם, (מז) כי הוא היה התלמיד האמתי אשר נאכל ונתחסך למהות רבו ממש כביכול, ותיכף בעת התקרבותו גילה אדמור ז"ל את התורה קרא את יהושע, למען הודיע על ידו את הבקי בשוב לכל המונחים בשאול תחתית ומתחתיו, וכמובן למשכיל גם בהתורה כי מרחמם ינהגם לקו"מ ח"ב סי' ז' שאמרה קודם הסלקותו, ורימן בה סמיכה למורג"ת ז"ל (מח) שכל הארת התלמיד י"ה'ו'ש'ע הוא בסוד י'קומון ה'קיצו ו'רגנו ש'וכני ע'פר, וכאשר נראה ונודע לכל מביט ומסתכל בספריו הקדושים, שאעפ"י שמרבה לדבר מכל המדות טובות וישרות, אבל עיקר ורוב דבריו יסובבו על ענין התחזקות לחוק ולאמץ כל הנחשלים והעיפים והיגעיים, אשר עמלק רודף אחריהם, לבל יתיאשו עצמם מן הרחמים, כי הוא ית' חנון ורב לסלות, וכאשר נשמע ונראה גם בעת יציאת נשמתו הק' שעד נשימה האחרונה, כפל ושילש, חנון המרבה לסלות פעמים אין מספר (מט) והמגיד מראשית אחרית סיבב גם אליו קריאת השם בסודות נשגבות ועצומות, וצ"כ בעניות דעתי חשבתי גם שמו הקדוש ז"ל וראיתי כי היא במספר „חנון המרבה לסלות“ (נ) מכון

בתרא

מהדורא

(מו) וכמבואר מזה במהדורא בחלק א' בלות י"ב:

(מח) עיין בספר פרפראות לחכמה על התורה קרא את יהושע בלות ח"ב:

(מט) בן שמעתי מאבי הכ"מ ומשאר האנשים שעמדו בעת הסתלקותו, שאע"פ שאמר אז עוד איזה דבורים מועטים, אבל עיקר

אמירתו לא היה רק זאת [ובמכזב שאחר הקילור ל"ה לא נזכר זאת בפירוש:

(נ) כי נשמות ישראל הם חלקי מדותיו של השי"ת, וכל נשמה מסוגלת

וגמשת ביותר להנדה שלקחה ממנה, וכל זה כשמטיבה מעשיה

בעוה"ז, כי אם לאו אזי אלרבה מתגבר עניה ה"פך מזה, שמחמת זה

ממש. וגם היא מתחיל ומסיים בנזון, כי עיי רבינו ז"ל זכה גם הוא למה שזכה, וכאשר אנו רואים שרבינו ז"ל בעצמו צירף אותו אליו במאמרו הק' — „נחמן, נתן לאכס אויס דער גאנצער וועלט“.

(מ) וזה אשר גם „נחל נבע מקור חכמה“ עם האותיות והתיבות והכולל מכון ממש מספר „נחמן נתן“, כי התלמיד עם הרב הם משורש אחד, כמובא כל זה בהתו' ויהי נא פי שנים ברוחך אלי בלקוים ח"א סי' ס"ו עיי"ש:

(מא) כי הוא הרב והתלמיד שהביטו והסתכלו עליהם מיום בריאת העולם עד הנה, ועל ידם יהי נפעל ונגמר התיקון של כל העולמות בתכלית תכלית השלימות, שגם אם לא היה אוכל האדם את עץ הדעת לא היה תקן עולמות כזה, וע"כ יתהפך עייז חטאו לזכות, ויקוים; אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד—, וזה אשר גם „תרחם“ מכון למספר הנ"ל.

כי ג' ח"ם ה' ציון' ג' ח"ם כל ח'רבו'ותיה ויש'ם מ'דברה כעדן' וערב'תה כגן' ה' ששון' ויש'מ'ח'ת ימצא בה תודה וקול זמרה:

(מ"ב) גם ראה זה מה שמצא א' מאג"ש בזה"ק בראשית דף כ"ח ע"א שורה ט' לענין זה, ולענין המחלוקת שעליו מבואר שם בזה"ל ובנין דא משה לא מית ואדם איתקרי איהו, ובגיניה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עזר אלא כליו כנגדו:

(מג) עוד האיר ה' את עני בענין מה שתבאתי לעיל באות ט"ז ובאות כ"ה שכל כח המלכות וכל בנין המלכות הכל ממדת הבינה, בסוד אמא אוזמית מנהא לברתא עיי"ש וע"כ גם „בינה מלכות“ במספר „נחמן בן שמחה“:

וזה אשר גם „נחמן“ עם האותיות הוא במספר השמות השייכים להם שהם שם אד' אלף' עם הכולל (ועיין לעיל בהקדמה מה' שתבאתי כדברים האלה גם משאר ספרי אמת, גם עיין במס' ביב דף ע"ה ששלשה נקראו בשם ה' צדיקים ומשיח וירושלים וכו' עיי"ש):

וזה אשר גם שמו על שם אמו עם האותיות והכולל במספר אלף, למד, ה', יוד, מם, עם הה' אותיות:

(מד) והנה כפי המובן מדברי אדמו"ר ז"ל שגם העיר וקדיש מ'ן ש'מיא ג'חית שהוא רשביי וכו'... נלפע"ד יש לזה שייכות למה שמוכא בספרי אמת שבינה עד הוד איתקשטת, וההוד הוא ענף חבינה, וידוע שרשביי נסתלק בספירת הוד שבהוד, ובודאי גם משורש מדתו הית שיך לזה וע"כ גם ר' „שמעון בן יוחאי“ במספר ר' „נחמן בן שמחה“ (זה הרמו שמעתי בשם אחרים:

בתרא

מהודרא

אחז"ל כהניס קפדניס הם, אע"פ שהם ממקת החסד, כי ט"ס רוצ קבה מאל להציב את מעטיו:

יד חכמה ובינה מסנינים מה 89

(מה) **בינה** הוא בסוד נשר וע"כ נשר" עם האות' במס' נחמן בן שמחה" (מו) **גם** בינה הוא בסוד ענוה שזהו בחי' מוחיו דגדלות כמובא בלקוטי הלכות הלפות תפילין הלכה ואו באות י"ב ובה' תפלת המנחה הלכה ה' באות א' שהענוה והגדלות דקדושה הכל אחד לגמרי, ועיקר המוחין גדלות דגדלות שזהו בחי' ענוה שבענוה א"א לזכות כי אם על ידי ארץ ישראל כמובן בחי' מוהר"ן בספור נסיעתו לארץ ישראל באות י"ב עיי"ש שמחמת זה מסר כל כך את נפשו לבוא לשם כי תקון כל העולמות לנצח היה תלוי בזה, ועל כן התפאר את עצמו בגדולות כאלה — כי כי הוא בסוד בינה עילאה שהוא בסוד פום ממל' רברבן, וע"כ גם פום ממל' רברבן עם הכולל במספר "גון, חית, סם, גון, עם האותיות: **וברשיו הקידש** פה מדבר גדולות" עם האותיות והתיבות במספר "נחמן" { עם האותיות נחל נבע מקור חכמה" }

וזה אשר גם "ענוה שבענוה" עם הב' תיבות במספר "נחמן בן שמחה" עם האותיות והתיבות:

(מו) **גם** בינה הוא בסוד שמחה. יע"כ יתעלה על ידו השמחה לנצח בשלימותה ובמלואה וכנ"ל, וע"כ "שמחה" במלואה כזה: שין, סם חית, חא, עם הד' אותיות במספר שמו הק' ע"ש אביו ואמו, כזה: "נחמן בן שמחה" עם האותיות { ואחר מהם עם הכולל "נחמן בן פיגא" עם האותיות }

דברי התעוררות ע"ד חזק הישיבה הק' "תורת אמת ואמונה" בעזר השם יתברך ויתעלה ה' חנוכה תרפ"ט לפ"ק **מה סאקלוב יע"א** לאנשי שלומינו היקרים שיחי' המסתופפים בצל קדושת אדמו"ר גחל נ"בע מ'קור חכמה וי"ע.

היות שלמוד תורה פגד פולס, כנגד כל הדברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קימת לעולם הבא, החזקת תלמוד תורה הוא ברוך מן התורה, ברוך אשר יקים וכו', ומכל שכן תורה על דרך רבינו זי"ע ועכ"א על ידיהם, בחי' ונתר יוצא מעדן להשקות את תגן (לקוטי מוהר"ן ח"א סי' חל) והישיבה הקדושה תורת אמת ואמונה בוארשא צריכה חיווק, כי כל ארבעה דברים שצריכים חזק נכללו בה תורה, ותפלה, מעשים טובים ודרך ארץ, ואין מחזקין אלא למחזקין. **נא** אחי ורעי, רבותי תלמידי וחבירי, נא להיות לעזר ולסעד וכמבואר בספר הנמלא והיקר. עין וזכר" אשר הוא לנו קילורין לעינים וכל תגוף סי' י"ג בטוף אות ואו לסייע להישיבה, ובזכות החלכות שנתחדשין שם נמשך שפע להמסייעים כמבואר בלקוטי מוהר"ן תנינא סי' ב' בהתורה ימי תנוכה", לכן כל אחד ואחד יתאמץ בזה בעצמו, או לראות תמיכה על זה אצל גוים, ויהא נחשב כאלו הוא בעצמו חנותן המסייע, וברבות הימים יוכה גם תוא להיות בעצמו מהמסייעין, כי בעזר חשם ישמע שפע רב לכל המסייעין, ובטוח אני שבעזרה שית יעשה פירות ופירי פירות בתורה ויראת שטי" תפלה ותתבררות עדי עד יגון שמו, וחוקשו אהלים לנחלים מה נחלים מסתרין אף אהליו מסתרין בפרט ח'נחל נ"בע מ'קור חכמה המסתר וכו'.

דברי המדבר לכבוד התורה ולומדיה מעתיר ומצפה לישועה בקרוב בבכ"י בכוא לציון גואל ברח"מ **מרדכי מנחם נפתלי בתמנה מרת יחזקאל ז"ל לבית האלבערשטאט דומ"צ בסאקלוב**

התעוררות ליהתבודדות

אוצר החכמה

דין (פלוני בן פלונית זאג בפירוש ארויס) מיין טייערער מקורב און מיט'ן מויל דיין נאמען, דעם עס דיר א טובה זיין. תלמיד דין איך. **אין** בעט דין שטעל זיך אפ עטליכע מינוט, און הער זיך גוט איין צו מיינע רייד, וועלכע איך רעד לטובתך הנצחית:

זאגסט היסען אז פיעל עבודה האב איך געהאט איידער איך האב דין מקרב געווען, אביסעל קאנטסטו פארשטיין און פיהלען היפיעל נסים עס איז געטהוען געווארען, פונד'נעט וועגען זאגסט מקורב הערען. —אלוא, איינס פון די תנאים אויף וועלכע איך בין מקרב מיינע תלמידים איז, זיי זאלען זיך נישט לאזן נארען, ווער שמועסט זיי זאלען זיך וועלכסט גיט נארען פרעג איך דין וואס? די האסט שוין פיעל טאג גיהערט און פערשטאנען, אז מיין עיקר עצה אונד דרך, דורך וועלכען מען קאן מקבל זיין אלע מיינע תיקונים, און אז דער מענטש זאל פעררעכטען אלעס וואס ער ברויכט פעררעכטען, און צו קומען צו וואס ער ברויך צו קומען איז נאך ה'תבודדות דאס הייסט מען זאל זיך אין א בעזונדער ארט אויסשמועסען פאר'ן רבנו של עולם, אין בעטען אלעס וואס מען ברויכט בגשמיות וברוחניות, און מחודה זיין אלעס וואס מין ייז עובר בשוגג ובמזיד, באונס וברצון, און דאנקען תשית אויף אלע טובות הרוחניות והגשמיות:

דאס האב איך גיפועלט ביי השי"ת, אז דער מענטש וואס וועט מקיים זיין בפשיטות גמור, אלע טאג א שעה שטיין פאר השי"ת, אפילו ער וועט קיין התעוררות נישט האבען בעת התבודדות, אפילו ער וועט גאר נישט קענען רעדען, נאך ער וועט זיך נייטען צו בענגען און צו רעדען, וועט ער זוכה זיין צו פל טוב, און וועט נישט האבען קיין שום דין למעלה, ווארום מיט דער עבודה וועט פערעכט ווערען אלעס, זיין גפש רוח וגשמה, אין אלע עולמות וואס הענגען אין איהם, פון אדה"ר ביז משיח צדקנו דאס איז אמת ויציב נכון וקים און איך בין ערב דער פאר.

דאס בין איך דיר אויך מודיע, אז אויף דעם גרינגען חקון מיט וועלכען מען קען מיט איין שעה זוכה זיין צו פל טוב, וועט זיך דער בעל דבר פערלייגען פארשטעלען איהם בכל האופנים; מיט קשיות, נישט צו גליי בען, נישט קיין צייט צו האבען, שווען אנדערע עבודות אבי דין אוועק צו נעמען דערפון.

נא! ברודער הארציגער, האב רחמנות אויף דיר, עפען אויף דיינע אויגען פערשטעט ווי אומגליקליך דער בעל דבר וויל דין מאכען, זאגסט חלילה בלייבען ארעם און נאקעט, און נישט קאנען מקבל זיין מיינע גרויסע תקונים, וועלכע זענען נוגע ער אין סוף, דורך איין איינציגע שעה אין טאג. איך ווייס, אז דו ביזט גרייט מקריב צו זיין פאר השי"ת פיל, און אין דעם עיקר וואס איז אזוי גרינג מקיים צו זיין לאזטו דין אפנארען.

ווארף אוועק אלע געלטער, אלע געשעפטען, אלע
מחשבות, אלעס, און לויף שוין ראטעווען זיך!
וועסט זעלבסט דערנאך דאנקען השי"ת אשר יעצך לטובה אמן
ברשות רבך נ'חל נ'בע מ'קור ח'כמה

די התנוצות המשיח

דער דעת הקדושה של אור העולם רבינו הנ'חל נ'בע
מ'קור ח'כמה זי"ע מברסלב
עיקר כלי זיינו של משיח היא תפלה (לקושי מוהר"ן)

א

תפלה און התבודדות דער הויפט יסוד פון דעם דעת
קוב"ה אורייתא וישראל. — שכינתא בגלותא. — קבוצ נדחי
ישראל. — שורש נשמת משיח. — מעין היוצא מבית ה'. —
שער תחמישים בקדושה. — תפלה עיקר כלי זיינו של האיש
חישראל. —

דער זוהר הקדוש זאגט „קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא" ביי חקב"ה
שטעהט: הוא בקרא מקומו כי הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו. —
ביי אורייתא שטעהט: ארוכה מארץ מדה! זי איז לנגער פון דער וועלט. —
און ישראל: איז דאך ששים רבוא נשמות געגען די ששים רבוא אותיות
פון דער הורה, און די גאנצע וועלט מיט איהרע שטאנדען (היות), בע-
שעפענישען און מדריגות האט נאך א חיות און אינהאלט דורך קוב"ה
אורייתא וישראל, דען נור די נצוצות הקדושה וואס געפינען זיך אין ים-
דער זאך, דאס איז דאס חיות פון דער זאך.

אבער דורך די עוונות, און איבערהויפט דורך דעם רע הכולל פאגם
הברית רחמנא ליצא, דער גרעסטער מכשול פון דער מענשהייט,
דורכדעם ווערען יודישע נשמות דערווייטערט פון זייער שורש, ד. ה. זיי
ווערען דערווייטערט פון השי"ת און פון דער תורה, און דאן געהען די
נצוצות הקדושה אין גלות אריין צו די קליפות ר"ל, און דורכדעם פער-
שפרייט זיך דער שקר אויף דער וועלט, די מענשען קוקען נאך אויסן
גשמיות פון דער וועלט, און נעמען גענצליך נישט אין בעטראכט דאס חיות
און קדושה פון יעדער זאך. דאס ווערט אָנגערופען מלכות דקדושה בין
העכרים, — שכינתא בגלותא.

אין די צדיקים אמתיים שבכל דר ודור האצטען עוסק געווען מברר צו
זיין די נצוצות הקדושה מתקן זיין נשמות ישראל, זיי אומצוקערן צום
שורש, און יעדער לויט זיין פת, זיין השגה, און זיינע מדריגות, האט זיך
בעמיהט אויסצולייזען און מברר צו זיין א געוויסען טייל נצוצות הקדושה
מבין הקליפות — אָבער נור א טייל, — ביז השי"ת האט זיך מרחם גע-
ווען, און מיט זיין גרויס רחמים ית' אונז געשיקט הצדיק יסוד עולם נ'חל

ג'בע מ'קור חכמה רבינו מוה"ר רבי ג'ח'מ'ן זי"ע פברסלב, וועלכער האט דורך זיינע יגיעות און עבודות זוכה געווען צו די העכסטע השגות, די העכסטע מדרגות און די העכסטע קדושות בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו, און איך דעם ענין פון פירור נצוצות הקדושה מבין הקליפות, — העלואת מלכות הקדושה מבין העכום, — תקון נשמות ישראל החיים והמתים עד ביאת המשיח, — האט ער משיג געווען מיטן גרעסטען תכלית השלימות שאין שלימות אחריו, העכער פון יעדע מענשלעכע השגה און מענשליכען ער שטאנד, (כמבואר בשיחותיו הקדושים) און אזוי ארום איז ער דערגאנג פגען דעם ענין בשלימות, אז פדי אויסצולייזען בשלימות די נצוצות הקדושה מבין הקליפות, און מקרב צו זיין די גאלה, מוז מען נאך זעהען. מקבץ צו זיין די גדחי (צארשטויסענע) ישראל, ד"ה צו ראטעווען און מתקן צו צו זיין אלע שוואכסטע, קראנקסטע און פערצווייטעלטע נשמות, ובעיקר די וואס זענען געפאלען דורך פגם הברית, וואס ביי דעם איז דער עיקר אנגריפען (התגברות פון יצר הרע, ווייל די נשמות מיט זייער דער-חייטערונג פון שורש, האבען זיי מיטגעשלעפט די נצוצות הקדושה אין גלות לבין הקליפות ר"ל, און דורך זייער תיקון, און זייער צוריקקעהר צום שורש, וועלען שוין ממילא די נצוצות הקדושה אויסגעלייזט ווערען פון גלות, (עין לקוטי הלכות אורח הלכות בה"ר הלכה ד' סעיף מ"ה, מ"ו מובן שם) אזוי ווי רבינו ז"ל האט אונז מרמז געווען, דאס ער איז נאך געקומען אויף דער וועלט, כדי מתקן צו זיין די שוואכסטע און פערצווייטעלטע נשמות, וואס וועלען זיין בעקבחת דמשיחא, און ראטעווען קאן מען זיי נאך מיטן שער החמישים דקדושה, מיט די התנוצצות המשיח, דאס איז דער דעת הקדושה של רבינו אור האורות הננמ"ח זי"ע שורש נשמת משיח, דען דער עיקר תקון פגם זה בשלימות איז נאך דורך משיח כי משיח הוא אור תוסד החדש המתקן הכלי. (לקוטי הלכות תפלין הלכה ב אות י"ב).

אזוי ווי די הייליגע גמרא זאגט: מעין היוצא מבית קדשי הקדשים מתחלה הוא דומה לקרני הגבים, פון שהגיע לעזרה צום מקום פירור הנצוצות, בחי' קרבנות, נעשה וכו' אבל פון שהגיע על פתח בית דוד, אבער אז דער קוואל פון קה"ק, פון כלליות הקדושה קומט צו, צו פתח בית דוד צום שורש נשמת משיח, דאן ווערט פון איהם א מעין המתגבר ג'חל ג'בע מ'קור ח'כמה וואס טוט מסחר זיין זבין וזבות נדות ויולדות, אפילו די גרעסטע טמאים ווי רבינו הק' ז"ל האט געזאגט אני גחר המטהר מכל הפתמים (חיי מוהר"ן) **אין** אט דער דעת הקדושה של רבינו הקדוש, וואס, דער, הויפט, יסוד, דער בריח התיכון, איז תפלה והתבודדות — דאס איז דער גאנצער ענין פון דוד המלך ע"ה, דער שורש נשמת משיח כמו"ש ואני תפלה, דען תפלה איז העכער פון אלעם, בחי' שער החמישים דקדושת, וואס דארט איז דער שורש פון אלע מעינות החכמה של החוה"ק, פון תרי"ג עטין, פון אורייתא דעתיקא סחימאה, דער אונערשעפליכער קוואל פון אלע עצות און ישועות, וואס ווערען קיינמאל נישט נפסק און וואס קאן נען העלפען די קראנקע נשמות, אפילו די וואס ליגען שוין אין שאל תחתית

ומתחתיו חיו איבער דעם שטייט ביי דער גאולה אחרונה ; בבכי יבואו ובתחנונים אובילס דען דער יעצטיגער גלות איז צעחני' ותרד פלאים, בחי התגברות שער החמישים של הטומאה, על כן וועט דער גמר הגאולה השלימה זיין נאָר דורך תפלה, וואָס איז דער שער החמישים דקדושה

דער עיקר פלי זיין פון משיח, דער הויפט-יסוד פון דעת רבינו הקדוש.

און רבינו ז"ל האָט געזאָגט : עיקר הכנעת ושבירת כל התאוות, בפרט תאות ניאוף שזה העיקר שצריך לשבר, העיקר הוא על ידי שלימות לשון הקודש, דהיינו על ידי ריבוי הדבורים קדושים, שהם תורה, תפלה, ושיחת בינו לבין קונו, וכפי מה שמרבין לדבר דבורים קדושים שהם שלימות לשון הקודש, כמו כן זוכין לתקון חברית (לקוטי עצות אות ברית סי' י"א, י"ב) תי. מעהר דער יוד טוט מתקן זיין די זאך, נעמט ער אַלץ מעהר אריין אין זיך. די בחי' משיח, און העלפט צו דער התקרבות הגאולה, כל אחד מישראל כפי סתרתו וקדושתו, פן יש לו בחי' משיח, ועיקר קדושת ישראל הוא על ידי שמירת חברית (שם סי' ס"ג) און דער עיקר תקון פון די נשמות ובפרט פון די וואָס זענען נכשל געוואָרען בפגם חברית ר"ל, איז נאָר דורך די התנוצצות המשיח וואָס דאָס איז דער דעת הקדושה של רבינו הקדוש, וואָס דער הויפט יסוד פון דעת רבינו איז די שלימות לשון הקודש, דער עמוד התפלה אזוי ווי רבינו ז"ל האָט געזאָגט : "אז זיין גאנצע זאך איז תפלה" (לקוטי תנינא צ"ג) און ער האָט געזאָגט גיט אייער האַרץ צו מיר וועל איך אייך פיהרען אויף אַ נייעם וועג, וועלכער איז דער אלטער וועג פון אונזערע אַבות, נביאים חז"ל אין פונדעסטוועגען איז ער אינגאנצען אַ נייער וועג (שבחי מוהר"ן) און ער האָט אונז מגלה געווען אז. דער עיקר פלי זיין של איש הישראלי הוא תפלה, וכל המלחמות שצריך האדם לכבוש הן מלחמת היצר הרע, הן שאר מלחמות המונעים והחולקים. הפל על ידי תפלה, ומשם כל חיותו, ע"כ מי שרוצה לזכות לקדושת ישראל באמת צריך להרבית בתפלה ובבקשה ושיחה בינו לבין קונו, ד. ה. אז עס גיבט נישט קיין שום אנדערע עצה, ווי אזוי ניצול צו ווערען פון די גרויסע אַנגריפען פון יצר הרע, וועלכער לאַקערט שטענדיג אויס'ן מענטש איהם מכשיל צו זיין און ווי אזוי זוכה צו זיין צו קדושת ישראל באמת, און צו תשובה שלימה, ווי נאָר דורך תפלה און התבודדות, דהיינו: אז יעדער מענטש אין ס'ארע אָרט, צייט, מדרגה און בעדינגונגען ער זאָל זיך נישט געפונען לויט ווי יעדער ווייסט ביי זיך זינע אינערליכע האַרץ מעהטאָג, זאָל ער זיך יעדען טאָג אַפּוונדערן אויף א שעה אין אַ באַזונדער אָרט און דאָרט זיך אויסגיסען דאָס האַרץ פאר השי"ת, און אַלץ זיך אַראָפּרעדען אַלץ נאָר. וואָס עס איבערגייט נאָר אויף איהם, און דייקא אויף שראָסט יודיש, און בעמען אז השי"ת זאָל איהם מקרב זיין לעבודתו ית"ש און איהם ראטעווען פון דער נעץ פון בעל דבר ר"ל, און ווען אפילו דער מענטש איז שוין נכשל געוואָרען חיו אין דעם וואָס ער איז נכשל געוואָרען, קיים וועט ער זיך נישט מייאש זיין פון שרייען און בעמען צו השי"ת. וועט ער בודאי

זכות זיין ארויסצוקומען פון זיין נפילה, אזוי ווי דער רבי ז"ל האט גע-
זאגט: אפילו אז מען פאלט שוין אריין אין א פלאטע שרייט מען, און מען
שרייט און מען שרייט (שיחית הר"ג) אויך אויף אלע מאטעריעלע געפירי-
כען (הצטרפות גשמיות) דארף דער מענטש נאך בעטען צו השי"ת און דער
מענטש דארף מקב"ל זיין זיין גאנץ הצטרפות נאך דורך תפלה, דען אויב נישט
האטשי השי"ת גיט דעם מענטש אלץ וואס ער צווייט, איז דאך אפער אזא
מענטש אזוי ווי א בהמה וואס השי"ת גיט איהר אויך איהר הצטרפות און
תפלה, בפרט בניגע עבודת ד', איז בולדאי נישט דא קיין שום אנדערע עצה
ווי נאך תפלה, און רבינו ז"ל האט געזאגט: אז תפלה איז א עצה כלליית
און א שורש פאר אלע עצות, וואס שטראמען ארויס פון זיין דעת דען אויב
וואל זיינע הייליגע ספרים זענען דאך פיל מיט ווינדערליכע און פאדערליכע
עצות אויף יעדע זאך אין עבודת ד' אבער די עצות אליין איז שווער מקיים
צו זיין, אבער ועל כולם איז די עיקר עצה נאך דער היפט יסוד, תפלה
התבודדות, אזוי ווי ער האט ארויסגעזאגט:

עז פון קליין ביז גרויס קאן מען נישט זיין קיין איש ישראל בלאמת,
ווי נאך דורך התבודדות.
(המשך יבוא)

יצחק יעקב קאנטאָר.

19/07/2018

בעזהשי"ת הננו להודיע בשער בת רבים את התיקון שעשינו בפה
לאדני, לחוק את ההנהגה הכלליית אשר עליה הרבה רבינו ז"ל להזהיר
ביותר והוא: "התבודדות", שכל אחד ואחד צריך לייחד לו שעה בכל יום
ויום לשוח את כל אשר עם לבבו בינו לצין קונו, כמבואר בספרי רבינו
ז"ל ובשיחותיו הקדושים ואכמ"ל. אך מפני טרדת הזמן כי רבה גברה
השכחה עד אשר חולפים ועיברים ימים רבים, ואין שמים לב לחטוף עכ"פ
התקין הזה של התבודדות בכל יום, אשר צ"י יתקן הכל, לזאת עשינו תיקון להודיע
פתקאות אשר בהם יציין לו האדם בכל יום אם קיים את ההנהגה הזאת
ביום ההוא אשר בה תלוי כל עיקר התקרבותו לרבינו ז"ל וכל עיקר יהדותו,
ואם לאו יקב"ל עליו לשלם איזה קנס לצדקה, ועשינו תקון רק על התבודדות,
יען כי תפשת מרובה לא תפשת, וגם כי זהו העיקר, כי עיי התבודדות
יכריע לזכות לכל טוב בגשמיות ורוחניות, וזהו דבר השווה לכל נפש, כי
כל אדם מקטן ועד גדול, צריך לזהר בזה עד מאד.

לכן מי שירצה לקבל הפתקאות האלו יסנה אל המערכת, אור זורח

— מחיר כל פתקא 5 גרוש. —

אין דער רבי ז"ל האט געזאגט, לויט ווי עס ווירט אויס, האט מען קען נישט קומען צו שמחה אנדערש ווי נאך דורך עניני שטותא ופדיחותא כמבואר במ"א, און נאך דודמזעס קומט מען צו שמחה, אז דער מענטש איז זוכה צו שמחה דאן טוט השי"ת אליין איהם היטען און איז איהם מציל פון פגם חברית.

אין ראש השנה דארף מען זיין א חכם, אז מען זאל טראכטען נאך גומע מחשבות אז השי"ת וועט מיט אונז גוטס טוען וכו' און מען דארף זיין פריילעך אין ראש השנה אויך דארף מען וויינען אום ראש ראש השנה. אינעם ערשטען טאג ראש השנה דארף מען ווי אמויניקלעך רעדען, ואמר: אז אדם גדול דארף אין דעם מעהר מדרקד זיין, און איינער דעם זאגט ער נישט אין ערשטען טאג אפילו קיין פייט, א חזן וואס רבי אליעזר הקליר האט מיסד געווען, אבער די אנדערע פיוטים זאגט ער נישט, ווייל א אדם גדול דארף דעמאלס זעהר מדרקד זיין ער זאל נישט רעדען קיין שום דבור וואס איז נישט גויטווענדיג.

עס איז זעהר גוט ווער עס איז זוכה צו זיין מקורב צום צדיק האמת דען לעתיד לבוא שבעה: לאחיו בכנסות הארץ ויגורו רשעים

מלכה, אבער דער וואס איז מקורב צו אנהאמט צדיק וועט ער זיך דאן אנהאלטען אין צדיק און ער וועט פלייפען לעבען, און וועט נישט מיטגע-ווארפען ווערען מיט די רשעים, ווייל ער וועט זיך אנהאלטען אין צדיק. **רבינו** ז"ל האט געזאגט: דאס רחמנות פון די העלפט עולם הזה דאס זעהן אלע און איבער דעם לויפען, אלע נאך עולם הזה נאך.

דען מען זעהט דאך אז דער מענטש וואס איז פונגעליג, דורשטיג, א. ד. גל, איז איהם זעהר שלעכט און עס איז א גרויס רחמנות אויף איהם און אזוי דער וואס גייט אפגעריסענע מלבושים און פארוויס איז דאך אויך א גרויס רחמנות אויף איהם, אבער דער וואס האט אייגען און זעהט דאס גרויסע רחמנות וואס איז אויף די נשמות וואס אויף יענער וועלט (פזלם הבא) דען אויף יענער וועלט געפינען זיך מענטשען וואס גייען ארום ממש נאקעט און מען קען גארנישט רחמנות האבען אויף זיי, דען אויף דער וועלט אז א מענטש גייט נאקעט אהן א מלבוש קען מען פאר איהם צונויף זאמלען נדבות און מאכען איהם א מלבוש, אבער אויף יענער וועלט דער וואס גייט נאקעט אהן א מלבוש קען מען גארנישט קיין רחמנות האבען אויף איהם, דען וואס סארע מלבוש פרויך מען דארט, דאס איז דאך נאך א מלבוש פון תורה ומצות, און צו דעם פועלט נישט קיין שום רחמנות אבער דער וואס איז זוכה זיך מקרב צו זיין צום צדיק האמת, דער קען לויפען צום צדיק און נעהמען ביי איהם א מלבוש זיך אנטוויידען.

אויך האט אויך אמאל געהערט, דעם רבין ז"ל שמועסן אין דעם ענין, און ער האט געזאגט דאס אויף יענער וועלט ליגען פיל מענטשען אין דרויסען, און זיי שרייען מיט א ביטער געשריי, גיט אונז וואס צו עסטען, אין עס קומען צו זיי מענטשען און זאגען זיי, דאס וואס איהר עסטען און טרינקען, עסט און טרינקט, אבער זיי ענטפערן, ניין, ניין, נישט דאס עסטען

דארטען מיר, נאָר מיר דאַרפֿען עסען און טרינקען פון תורה ועבודה און אזוי ליגען אויך פיל נאקעטע מענשען אין שרייען אויך, גיט אונז מיט חאָס זיך צו צודעקען, קומען אויך צו זיי מענשען און זאָגען, אָס האָט איהר מלבושים. און זיי ענטפערן ניין, נישט אועלכע מלבושים דארפֿען מיר נאָר מיר דארפֿען מצות און מעשים טובים אָנצוקליידען זיך אין זיי. — האָט רבינו ז"ל געזאָגט: חאזיל איז דעם מענש חאָס איז זוכה צו עסען א סך פרקים משניות, און טרינקען דערנאָך עט, יכע קאפיטלעך תהלים און זיך אָנצוקליידען מיט מצות.

(כד) **זעהר** גרויס און טייער איז די מעלה פון דעם מענש זאָס איז זוכה צו געבען געלד אמת'ע צדיקים, למשל א זוהן איז דער-חייטערט געוואָרען פון זיין פאָטער און דער זוהן האָט גרויסע בענקשאפט צום פאָטער, און אזוי אויך דער פאָטער האָט גרויסע בענקשאפט צו זיין זוהן. מיט דער צייט האָט זיך דער פאָטער מיישב געווען צו פאָהרען צו זיין זוהן, און אזוי אויך דער זוהן האָט זיך אויך מיישב געווען צו פאָהר-רען צום פאָטער. זענען זיי געגאָנגען און געפאָהרען איינער צום צווייטען און חאָס מעהר זיי האָבען זיך דערנעהנטערט איז אלץ גרעסער געוואָרען די בענקשאפט זייערע און זיי זענען אזוי לאנג געפאָהרען איינער צום צווייטען, ביז זיי זענען שוין זעהר גאָהט געווען און עס איז שוין צווישען זיי מעהר נישט געווען ווי צוויי מייל. האָט דער פאָטער פערשטאנען אז קוים וועט ער זיך צולאָזען און וועט זיך איבערגעבען דער בענקשאפט, וועט ער נישט זיין בפה איבערצוטראָגען די בענקשאפט פון די צוויי מייל. און אויך דער זוהן האָט אזוי פערשטאנען אז ער איז שוין נישט אומשטאנד איבערצוטראָגען דאָס בענקשאפט פון די לעצטע צוויי מייל, און אויב ער וועט ווייטער זיך נאָכציהען דעם בענקשאפט וועט איהם דאָס חיות חיו אויס-גיין. דאן האָבען זיי זיך מיישב געווען אוועקצווארפען גענצליך דאָס בענק-שאפט, און אינגאנצען נישט טראכטען דערין. אין מיטען דערין איז געקוי-מען איינער מיט א סוהר און האָט א כאפ געטוען דעם זוהן און האָט איהם געברענגט צום פאָטער זעהר שנעל. ווי גרויס איז דער תענוג וואָס דער מענש האָט זיי גורם געווען, דערמיט וואָס ער האָט געברענגט דעם זוהן צום פאָטער, אזוי איז אויך דער צדיק האמת וואָס איז בחי' בן להשיית, נאָר מחמת מסך המבדיל איז ער דערווייטערט געוואָרען מאָביו שבשמים ית', און השיית פביכול האָט גרויסע בענקשאפט צום צדיק און אזוי אויך דער צדיק האָט גרויסע בענקשאפט זיך צוריק צו דערנעהנטערן צו השיית. און הי זיי טוען זיך דערנעהנטערן אזוי ווייט ביז עס איז שוין א קליינער מרחק צווישען זיי. האָבען זיי פערשטאנען אז די געגנים (דאָס בענקשאפט) איז נאָר גרויס און האָבען מסכים געווען אָפצולאָזען דאָס בענקשאפט. דען השיית האָט געזאָגט: צי האָט ער דען נאָר דעם עסק ער האָט דאָך אזוי פיל וועלטען. און אויך דער צדיק האָט זיך געטראכט, צי האָב איך פאר מיר נישט מעהר ווי די בענקשאפט, איך האָב דאָך א סך אנדערע עובדות צו טוען דהיינו ציצית, תפילין און אנדערע עבודות. און זיי האָבען מסכים געווען אָפצולאָזען דאָס בענקשאפט, אין מיטען דערינען איז געקומען א יוד

מיט א וואָגען און האָט געפרענגט פרנסה דעם צדיק, און דורכדעם האָט ער
 "ערנעחנטערט דעם צדיק צו השי"ת, דען א צדיק עסט צום זעט פון זיין
 נשמה. דער צדיק אמת איז זוכה דורך זיין פרנסה און עסען צו בחי
 אורות הצחצחות, וואָס דורך די אורות הצחצחות ווערט נתבטל דער מסך
 חמדי'ל און דורכדעם ווערט נתקרב דער צדיק צו השי"ת. קומט דאָך אויס
 וויפיל תענוג האָט דער מענש גורם געווען, וועלכער האָט געפרענגט פרנסה
 צום אמת'ן צדיק, וואָס דורכדעם האָט ער צוגעפרענגט און מקרב גע'יען דעם
 צדיק צו השי"ת.

(כ"ה) **אין** דעם ענין פון די מחשבות פון מוח איז דאָס א גרויסער פלא
 (וואונדער) און מען זעהט דאָ גדולת חבורא ית"ש ווי אנו די
 מחשבות ליגען אין מח זעהר פיל בינעלעך איינע אויף די אנדערע. און אז
 דער מענש ברויך עפעס א זאך און וואָס ער דערמאָנט זיך דאָן ציהט ער
 ארויס די יעניגע זאך, וועלכע איז געלעגען אין דער מחשבה. און די זאך
 איז וואונדערבאר, ווי איז געלעגען די זאך ביז יעצט און עס איז דאָ סמנים
 און צייכענס אין די מחשבות, וואָס ליגען אין מוח פיל פעק און בינעלעך,
 אין אז דער מענש דערמאָנט זיך אין עפעס א זאך, ווייל עס
 האָט זיך איהם געטרעטען אָנ'ענין, וואָס האָט דערוועקט אין איהם די מחשבה
 דורך דעם צייכען און סימן וואָס איז אין דער מחשבה, דאָן ציהט ער ארויס
 די מחשבה פון די פעק מחשבות, וואָס ליגען אויסגעלייגט מיט
 א סדר אין מוח, און דאָן אז ער ציהט ארויס די יעניגע מחשבה דעמאלט
 טוען זיך אויפדערן אלע מחשבות און טון זיך קאָלערען און דרייען זיך איבער
 פון זייער סדר און אָרדנונג אין וועלכען זיי זענען ביז יעצט געלעגען
 (פונקט אזוי ווי עס זאָל ליגען, א פאק מיט זאכען, איינס אויפ'ן צווייטען
 אין אָרדנונג, איז דאָן אז מען שלעפט ארויס א זאך פון דערמיט ארויס,
 טוט זיך דער גאנצער פאק זאכען צושטעלען, אזוי איז אויך מיט די
 מחשבות כנ"ל:

(כו) **אין** די אויגען פון דער וועלט איז שכחה (דאָס פערגעסען) א גרויסער
 חסרון, אָבער אין מיינע אויגען איז אין דער שכחה דאָ א
 גרויסע מעלה, דען ווען עס וואָלט נישט געווען קיין שכחה, וואָלט נישט
 מעגלעך געווען צו טוען קיין שום זאך אין עבודת ה', ווען דער מענש
 וואָלט געדענקט אלץ וואָס עס איז איבערגעגאנגען אויף איהם, וואָלט ער
 זיך גאָרנישט געקאָנט דערהויבען צו עבודת ה' בשום אופן, אויך וואָלט ער
 איהם מבבל געווען אלע זאכען וואָס גייען אויף איהם איבער, אָבער
 יעצט דורך דער שכחה ווערט אלץ ביי איהם פערגעסען, און רבינו ז"ל
 איז זיין שטייגער געווען, דאָס אלעס וואָס איז שוין אדורך געגאנגען, איז
 עס גענצליך ביי איהם איבערריסען, אין עס קערט זיך שוין מעהר נישט
 צוריק אין זיין געדאנק, און ער טוט זיך שוין מעהר גאָרנישט מבבל
 זיין מיט דעם וואָס איז א דורך געגאנגען, און דאָס ענין איז זעהר א
 גוטע אין גרויסע עצה אין עבודת ה', דען על פי רוב איז דער מענש
 זעהר מבבל און צוטרעגען, און פערטומעלט פון דעם וואָס ער איז

הוצאת „ברסלב“ ווארשא

**רשימת ספרי מוהר"ן שיצאו לאור ע"י ר' אהרן לייב ציגלמן מווארשא
ונמצאים למכירה:**

1. לקוטי מוהר"ן השלם ב' חלקים 11. השתפכות הנפש
 2. לקוטי הלכות אורח חיים חלק א' 12. משיבת נפש
 3. הנגיל 13. אות ברית חלק ב'
 4. נחת השלחן 14. תקון הכללי
 5. לקוטי מוהר"ן יחד עם הל"ה 15. ענין השתטחות על קברי צדיקים
 - ופרטראו' לחכמה והתפלה על כל תורה 16. שמות הצדיקים
 6. חיי מוהר"ן ושבחי מוהר"ן ביח 17. קנאת ד"צ דפוס צפת ת"ו
 7. ספר המדות 18. שיר ידידות וקונטרס הצירופים
 8. לקוטי עצות המשולש ה' חלקים 19. קונטרס עין וזכר
 9. שבחי הר"נ ושיחות הר"נ 20. לקוטי קודש
 10. לקוטי עצות עם ביאור ע"ט ח"א 21. הגדה דפוס ירושלים ת"ו
- חספרים הנגיל גם הקובץ חדשי „אור וזרח“ להשיג בווארשא אצל
המו"ל ספרי מוהר"ן על האדריסה:

א. ל. ציגלמן, ווארשא גענשא 27

ובלאדו אצל העורך והמו"ל הקובץ חדשי „אור וזרח“.

ש. ברנשטיין, לאדו זאוואדזקא 26

אדריסה למשלוח מכתבים וכספים:

**Redakcja „OR ZOREACH“
S. Bornsztajn, Łódź Zawadzka 26.**

מחירו 50 גר. ובחול"ל 10 סענט